

O slepičce Pepičce

Žila byla slepička Pepička. Kropenatá, černooká, hrabe, zobá, krásně kvoká. Zobá zrní na dvorečku, chválí dobrou potravu – vtom jí ořech z ořešáku spadl rovnou na hlavu!

To se ví, že se slepička Pepička lekla. Zatočila se jí hlava – kouká zleva, kouká zprava. A hned zakdákala na celý dvůr:

„Jejda, pomoc, proboha, padá na nás obloha! Kokodák!“

Hafík Rafík se polekal a zaštěkal:

„Už se blíží konec světa, brzy bude po všech veta! Haf, haf, haf!“

Myška Miška se polekala a zapištěla:

„Nebe padá níž a níž, najděte si všichni skrýš! Pišty fišty písk!“

Koza Róza se polekala a zamečela:

„Zachraňte se, líné kůže, už nám nikdo nepomůže! Mé, mé, mé!“

Vepřík Petřík se polekal a zachrochtal:

„Utíkejte do lesa, zřítila se nebesa! Chro, chro, chro!“

Jak se lekli, tak se lekli, hned se všichni rozutekli. Slepíčka Pepička se schovala do kurníku, hafík Rafík do sklepa, myška Miška do myší díry, koza Róza do stodoly, vepřík Petřík do kroví. Jen kravka Slávka a volek Bolek dál klidně přežvykovali.

Kravka Slávka zabučela:

„Nešlo by to bez křiku? Nemám ráda paniku!“

Volek Bolek se přidal:

„Ty jsi zdravá, já jsem zdravý – co se zláme, to se spraví!“

Kravka Slávka pokývala hlavou:

„Já ti ráda pomohu – podepřeme oblohu!“

A jak řekli, tak udělali. Vzali nebe na rohy, každý půlku oblohy. Zvedli nebe nahoru – vidíte, jak překně drží od obzoru k obzoru?

Slepíčka Pepička vylezla z kurníku, hafík Rafík ze sklepa, myška Miška z myší díry, koza Róza ze stodoly, vepřík Petřík ze kroví. Dali se do tance a zpívali:

„Obloha už nepadá, sláva, nazdar, tradadá!“

Tak volek Bolek a kravka Slávka zachránili celý svět. Ale kdo ví, jak by to dopadlo, nebýt slepičky Pepičky. Ta si přece všimla první, že padá obloha. Sláva, sláva, sláva, ať je dlouho zdráva!

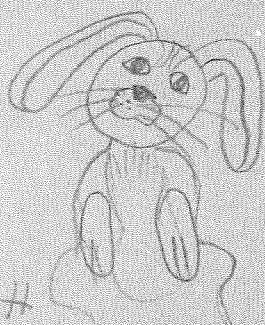
ZLATÍČKOVÁ KOLEDÁ

HODY, HODY, DOPROVODY,
JÁ JSEM MALÝ ZAŘÍČEK.
UTÍKAL JSEM PODLE VODY,
NEŠL KOPU VAŘÍČEK.

POTKALA MĚ KOROFTVICKA,
CHTELA JEDNO ČERVENÁ,
ŽE MI DÁ MOC ZETELÍČKA
A JÁ ŘEKL NE, NE, NE.

NA DVOREČKU ZÍT PLOTEM
MAM JAT STRÝČKA KRÁLÍČKA.
TOMU NOŠÍM KAŽDÝM ROKEM
MALOVANÁ VAŘÍČKA.

HODY, HODY, DOPROVODY,
JAT JSEM MALÝ ZAŘÍČEK.
DOODU-LI TAM BEZ NEHODY,
DÁM MI KOPU VAŘÍČEK.

UHLÍČEK
POSLAL TI
POZVÁNku
VYKROVATNÉH
VAKU

TOTO ŘÍKAL HAN
KOPU VAKA DO DÍRKY
TOHO UTRÍKNE HILDA
LONU VAKOČKO DÍRKY

• TOTON ODKVETÁ
A Z DO LETÁ
NU TÝČEK, OD DÍRA

• SVÁTEK

KDY MA PAK TELOSLA
NATÁŘKA HO SE TÝKTE,

POMLÁŽKA

BEN, BEN, BEN,
VŠECHNY BLECHY VEN.
A VAŘÍČK A JO KOSÍČKA
JEM!

POMLÁŽKA SE ŽEPEČÍ,
BABÍČKA MI NEVERÍ.
VYSTŘÍTE, DĚDEČKU,
BABÍČKU ŽE DVERÍ.

HODY, HODY, DOPROVODY
DEJTE VEĽCE MALOVANÝ,
NEDÁTE-LI MALOVANÝ,
DEJTE ASPOŇ BÍLÝ,
SLEPIČKA VÁM SNESE JINÉ.
NA DVORE V KOJKU,
NA ZELENÝM PROSTKU

JÁ JSEM MALÝ KOLEDNÍČEK
TETÍČKO,
PRÍSEL JSEM SI PRO
ČERVENÉ VAŘÍČKO,
PRO VAŘÍČKO ČERVENÉ,
PRO KOLÁČEK BÍLÝ,
JAKPAK SE VÁM
TETÍČKO KOLEDNÍČEK
LIBÍ?